

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4Tos/130/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6221010014
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr., MBA Martin Ľupták, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6221010014.4

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Ľuptáka, PhD., MBA a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a JUDr. Petra Kvietka, v trestnej veci odsúdeného E. A., nar. XX.XX.XXXX pre pokračovací obzvlášť závažný zločin, na neverejnom zasadnutí dňa 24. novembra 2022, konajúc o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T/6/2021 zo dňa 15.08.2022, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného E. A. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Uznesením sp. zn. 3T/6/2021 zo dňa 15.08.2022 samosudca Okresného súdu Veľký Krtíš podľa § 447 ods. 1 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného na upustenie od výkonu ochranného liečenia protitoxikomanického ústavnou formou zo dňa 22.06.2022, doručený súdu dňa 27.06.2022.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí konanom dňa 15.08.2022 sťažnosť, ktorú bližšie zdôvodnil prostredníctvom ustanoveného obhajcu podaním doručeným prvostupňovému súdu dňa 30.08.2022. V sťažnosti v podstate uviedol, že viac ako jeden rok vykonáva trest odňatia slobody. Doposiaľ výkon ochranného liečenia nezačal. Akcentoval, že počas výkonu trestu sa chce zapojiť do vzdelávacieho procesu, čo by mu v prípade začatia ochranného liečenia ústavnou formou ďalej umožnené nebolo, nakoľko by musel ochranné liečenie vykonávať v F. pre obvinených a odsúdených v Q.. Vzhľadom k tomu, že vo výkone trestu chce dokončiť svoje vzdelanie a plnohodnotne sa zapojiť do procesu resocializácie, aby v budúcnosti mohol viesť riadny život, by bol výkon ochranného liečenia za daných okolností neúčelný. Podanú sťažnosť odôvodnil aj tým, že nepociťuje žiadnu potrebu užívať návykové látky a bezproblémovo sa začlenil do režimu v príslušnom ústave. Na základe uvedeného navrhol, aby krajský súd zrušil napadnuté uznesenie prvostupňového súdu a rozhodol vo veci sám tak, že upustí od výkonu ochranného liečenia.

Podľa § 192 ods. 1/ písm. a/, b/ Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Na základe podanej sťažnosti krajský súd preskúmal napadnuté uznesenie a predchádzajúce konanie, pričom dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nebola dôvodne podaná.

Z obsahu predloženého spisového materiálu vyplýva, že E. A. bol rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 3T/6/2021 - 362 zo dňa 22.02.2021 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica v sp. zn. 3To/39/2021 zo dňa 19.05.2021 a uznesením Krajského súdu Banská Bystrica v sp. zn. 3To/39/2021 zo dňa 19.05.2021, právoplatným 19.05.2021 uznaný vinným z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok jedov, alebo prekurzorov ich držania a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b), j) Tr. zák. a za to odsúdený podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov nepodmienečne, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň mu súd uložil ochranné liečenie protitoxikomanické ústavnou formou a ochranný dohľad vo výmere 1 rok..

Podaním zo dňa 27.06.2022 odsúdený požiadal o upustenie od výkonu ochranného liečenia v zmysle § 447 ods. 1 Tr. por., o ktorej príslušný okresný súd rozhodol sťažnosťou napadnutým uznesením.

Sťažnostný súd preskúmavajúc napadnuté uznesenie, ako i príslušný na vec vzťahujúci sa spisový materiál, dospel k záveru, že prvostupňový súd postupoval v súlade so zákonom, pokiaľ rozhodol o zamietnutí návrhu odsúdeného na upustenie od výkonu ochranného liečenia. Odôvodnenie súdu prvého stupňa považuje sťažnostný súd, za správne, pričom úvaha prvostupňového súdu vychádza z logického zhodnotenia zistených skutočností a dôkazov, ktoré boli v tomto konaní vykonané.

Hmotnoprávne podmienky, za ktorých súd upustí od výkonu ochranného liečenia upravuje ustanovenie § 74 ods. 3 Trestného zákona. Podľa tohto ustanovenia od výkonu ochranného liečenia súd upustí, ak zaniknú pred jeho začatím okolnosti, pre ktoré bolo uložené.

Z citovaného ustanovenia je teda zrejmé, že od výkonu uloženého ochranného liečenia je možné upustiť len v tom prípade, ak ešte predtým, než bolo s výkonom tohto liečenia započaté, dôjde k zániku okolností, pre ktoré bolo uložené, čiže ak vlastne odpadnú dôvody, ktoré k uloženiu ochranného liečenia viedli.

U odsúdeného sa s výkonom ochranného protitoxikomanického liečenia v čase rozhodovania prvostupňového súdu nezačalo, avšak samotná okolnosť, že odsúdený počas výkonu trestu odňatia slobody nepožíva návykové látky, nie je tou skutočnosťou, na základe ktorej by sťažnostný súd dospel k záveru, že zanikli dôvody, pre ktoré bolo ochranné liečenie uložené. Nútená abstinencia od užívania návykových látok u odsúdeného vyvolaná výkonom trestu odňatia slobody sama osebe nepredstavuje dôvod na to, aby sa nezačalo, resp. upustilo od výkonu uloženého ochranného liečenia, a tým vôbec nedošlo k dosiahnutiu účelu ním sledovaného.

Sťažnostný súd považuje za potrebné uviesť, že ochranné opatrenie, medzi ktoré ochranné liečenie nepochybne patrí, nie je trestom. Účelom ochranného opatrenia sa sleduje predovšetkým prevencia, do popredia vystupuje jeho výchovná a terapeutická zložka, pričom konečným účelom ochranného opatrenia je odstránenie alebo aspoň zníženie nebezpečenstva ďalšieho porušenia alebo ohrozenia záujmov chránených Trestným zákonom zo strany páchatelia.

Z uvedeného dôvodu sa ani nestanovuje dĺžka ochranného liečenia, to trvá dovtedy, pokiaľ nie je jeho účel splnený. Je teda v podstate aj v záujme odsúdeného, aby sa podrobil odbornému liečeniu, pokiaľ má skutočne záujem, tak, ako to sám deklaroval, v budúcnosti viesť riadny život. Jeho subjektívny názor v tom smere, že sa vo výkone trestu nachádza už viac ako rok, počas ktorého abstínuje, rozhodne nemôže postačovať na záver o tom, že dôvody, pre ktoré bolo liečenie uložené, pominuli. Ani samotný fakt abstinencie, teda skutočnosť, že odsúdený v priebehu výkonu trestu odňatia slobody nemá prístup k omamným a psychotropným látkam, nemôže byť dostatočným dôvodom k upusteniu od výkonu uloženého ochranného liečenia.

Pokiaľ ide o konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, toto bolo vykonané v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a odsúdenému bola daná plná možnosť realizovať práva, ktoré mu garantuje zákon.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti preto senát Krajského súdu v Banskej Bystrici sťažnosť odsúdeného podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 163 ods. 4 Tr. por. v spojení s § 180 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.